

Hele spørgsmålet om decentralisering har vi bundet op på rammeaftalerne, og når rammeaftalerne ikke er på plads, synes vi simpelt hen ikke, det er acceptabelt. Vi synes, det er at spille bold med nogle mennesker, der mindst af alt har brug for det, og vi kan simpelt hen ikke forstå, det er så afgørende, at man ikke bare kan gøre det stille og roligt. Det er simpelt hen uforståeligt som andet end almindelig stædighed fra regeringens side.

Et andet spørgsmål er spørgsmålet om refusionsordningerne. Vi kan ikke forstå begrundelsen for de refusionsordninger, der kommer, og de beløb, der er i dem. Vi kan godt forstå, der skal være refusionsordninger, men vi synes også, der skal være solidaritet i dem.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg synes, det er noget tendentiøst, når der står i bemærkningerne, at fra 800.000 kr. til 1,5 mio. kr. skal staten betale. Det har jo overhovedet ikke noget med staten at gøre, det er en mellemkommunal finansiering. Men jeg synes også, det er et eksempel på småmanipulation at skrive, at staten betaler, for det gør den ikke. I nogle andre bemærkninger kan man se, at det er kommunerne, og det er sådan set godt nok, men så skulle man bare skrive det i stedet for at skrive »staten«.

Man begrundet beløbene med, at der kommer større kommuner. Men som jeg allerede har sagt i en af mine tidligere bemærkninger, kommer der altså ikke færre handicappede, og det vil sige, at større kommuner selvfølgelig også vil få flere handicappede. Antallet bliver i hvert fald ikke mindre, fordi man lægger kommunerne sammen, og derfor er der altså ikke meget hold overhovedet i de økonomiske beregninger på de 800.000 kr. Men vi forstår også, at når det kommer til stykket, er regeringen selv en anelse usikker, og vi kan så håbe, at den usikkerhed vil afspejle sig i, at der kommer nogle ændringer, så den enkelte handicappede borger ikke bliver usynlig i den enkelte kommune, og det også bliver sådan, at mængden og den enkelte ikke hele tiden kommer til at stå over for hinanden, når man skal prioritere. Det er jo hyggeligere at prioritere 10.000 borgere end bare en enkelt eller to.

Kl. 15.25

Så kommer jeg til sidst til spørgsmålet om VISO. Jeg har allerede sagt til ministeren, at det er en højst ejendommeligt udvikling, og det er også meget ejendommeligt, at ministeren kan henvise til VISO, al den stund VISO simpelt hen ikke var klar, dengang lovforslaget blev fremsat. Der står ikke en lyd om, at det skal være en sty-

relse; der står noget om en faglig bestyrelse, men der står ikke en lyd om, at man vil organisere sig som en styrelse. Vi fik oplyst af ministeren under førstebehandlingen, at det skulle være en styrelse, og det er fair nok, men det står ikke i lovtæksten. Man kan ikke se i lovtæksten, hvad VISO egentlig er for noget, men det er også o.k., for vi har fået det afklaret senere hen, og vi har jo også haft nogle drøftelser om VISO.

Men det afgørende med hensyn til VISO er selvfølgelig, at der bliver en faglighed, og hvis fagligheden i de forskellige institutioner udtynnes, kommer VISO jo heller ikke til at fungere så ideelt, som nogle mener det skal. Derfor er det jo fuldstændig centralt, at der i forbindelse med den glidende decentralisering ikke sker en udtynding af viden, men at man stadig har en samlet viden på de enkelte institutioner. Man kan godt decentralisere nogle ting, men man kan faktisk ikke decentralisere alt muligt, når det drejer sig om faglige videnskabelige miljøer. Der skal være en vis kritisk masse, og det er vigtigt, at denne kritiske masse også fastholdes i denne glidende decentralisering, og det har vi strengt taget ikke fået nogen garantier for.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil indlede med at rose den radikale ordfører, for jeg synes faktisk, det var meget positivt at få en melding om, at De Radikale har tillid til kommunerne og også har et ønske om decentralisering. Det var jo i hvert fald nogle af de svar, vi ikke kunne få fra Socialdemokraterne.

Det, jeg så vil spørge fru Lone Dybkjær om, er: Er De Radikale enige med Socialdemokraterne i, at det er en fordel, at der er flere indgange, ligesom vi har det i dag? I hvert fald set med Venstres briller betyder det, at der er en uklar ansvarsfordeling, og at det er meget nemmere at falde ned mellem to stole eller måske ikke engang ramme nogen af indgangene, så meget, meget kort: Er De Radikale enige med Socialdemokraternes fru Mette Frederiksen om, at det er en fordel, at der er flere indgange, så det skal bibeholdes?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror, at fru Mette Frederiksen selv må forsvare, hvad hun har sagt, så derfor vil jeg ikke forholde mig til det ene eller det andet. Men jeg synes, det godt kan være en ubetinget fordel for borgerne, at der kun er én indgang.